दार्वाघातः, [1]चार्वाघाटः-चार्वाघातः, [2]वर्णसङ्घाटः-वर्णसङ्घातः, [3]क्लेशापहः-तमोऽपहः, 'स्रगियं यदि [4]जीवितापहा' ज्वरापहा, निश्शेषजाड्यापहा, [5]जघ्निवान्-जघन्वान्, [6]तिमिहः-अरातिहः, वराहः-पटहः-कलहः, [7]अभ्याघाती, [8]कुमारघाती-शीर्षघाती, [9]ज्यायाघ्नः, पतिघ्नी,

---

1. चारु आहन्तीति **चार्वाघाटः—चार्वाघातो** वा। 'चारौ वा' (वा. 3-2-49) इति पूर्ववत् कर्तरि अण्, अन्त्यस्य टकारविकल्पः। प्रत्ययस्य णित्त्वात् धातोर्घकारः।
2. वर्णान् संहन्तीति **वर्णसंघाटः वर्णसंघातो** वा। 'कर्मणि समि च' (वा. 3-2-49) इति पूर्ववत् अणादिकम्।
3. 'अपे क्लेशतमसोः' (3-2-50) इति क्लेशतमसोरुपपदयोः अपपूर्वकात् **हन्तेः** डः। डित्त्वात् टिलोपः।
4. अत्र 'क्विप् च' (3-2-76) इति क्विप्। सुपि 'सौ च' (6-4-13) इति दीर्घे, नलोपः। स्त्रियाम, 'ऋन्नेभ्यः—' (4-1-5) इति नान्तत्वलक्षणङीब् न भवति, 'बह्वादिषु (ग.सू. 4-1-45) ङीष्विकल्पार्थं 'हन्' इति पाठात्' इति **माधवः**। इयमेव गतिः **ज्वरापहा, निश्शेषजाड्यापहा** इत्यादिष्वपि। **क्षीरस्वामी** तु 'अन्येभ्योऽपि' इति डप्रत्यये परिखेत्यादिवत् साधितवान्।
5. लिटः क्वसौ, 'विभाषा गमहनविदविशाम्' (7-2-68) इति वा इडागमः। इट्पक्षे **जघ्निवान्** इति, इडभावपक्षे **जघन्वान्** इति च रूपम्। घत्वोपधाकारलोपादिकं पूर्ववत् बोध्यम्।
6. 'अन्येभ्योऽपि—' इति डप्रत्यये **क्षीरस्वामी** एतान् साधयति। तादृशं वचनं न दृश्यते। गमेर्डप्रत्ययविधायकं वचनमस्य विवक्षितमिति भाति। वरं आहन्तीति **वराहः**। पटे हन्यते इति **पटहः**। कलं=माधुर्यं हन्तीति **कलहः**।
7. 'सम्पृच.....मुषाभ्याहनश्च' (3-2-142) इति ताच्छीलिको घिनुण्। घत्वतत्वे च।
8. 'कुमारशीर्षयोर्णिनिः' (3-2-51) इति णिनिप्रत्ययः। घत्वतत्वे च। अत्रैव निपातनात् शिरसः शीर्षादेशः। 'कुत्सित इति वक्तव्यम्' (वा. 3-2-93) इति वचनादत्र कुत्सा द्योत्या।
9. 'लक्षणे जायापत्योष्टक्' (3-2-52) इति टक्प्रत्ययो लक्षणवति कर्तरि। सूत्रे 'लक्षणे' इति लक्षणवतो निर्देशः। 'गमहन—' (6-4-98) इति उपधाकारलोपः। घत्वम्। **जायाघ्नः** तिलकालकविशेषवान्। यस्य हस्तादिषु जायामरणलक्षयितृ तिलाकारं कालकं विद्यते स एवमुच्यते। एवं यस्याः स्त्रियाः पाणौ पतिहननसूचिका रेखा विद्यते सोच्यते **पतिघ्नी** पाणिरेखा इति। **जायाघ्नः पतिघ्नी** इत्यत्र विशेष्यवशात् नियतलिङ्गता।